

[Jytte Andersen]

»Kan ministeren oplyse, hvor langt planerne i forbindelse med en eventuel lukning af arbejdsformidlingskontoret i Videbæk kommune er fremme?«

Begrundelse

Fra lokalt hold hævdes det, at afstanden til AF-kontoret, såfremt Videbækkontoret lukker, vil blive en økonomisk belastning for de ledige, samt at et centralt beliggende AF-kontor ikke har kendskab til de arbejdssøgende og virksomhederne i det lokale område.

Det hævdes, at kontoret i Videbæk har det indgående kendskab til klienterne, som er nødvendigt ved vejledningen til omskoling og arbejdsskift.

Svar (18/6 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1243 af 9. juni 1986 fra Ole Vagn Christensen (S).

Spm. nr. S 1252

Til *industriministeren* (10/6 86) af:

Maisted (FD):

Agter ministeren at lade udfærdige en hvidbog i den såkaldte Kronebanksag?«

Begrundelse

Spørgeren har gennem en række spørgsmål til ministeren (folketingsåret 1984-85: nr. S 577-592, 594, 596 og 598) og til justitsministeren (820 og 823) søgt at afklare forholdene vedrørende Kronebanksagen. Svarene har indtil nu været af principiel karakter, bl.a. grundet på konstateringen af, at undersøgelserne i sagen fortsatte. Henset til, at bagmandspolitiet nu på enhver måde har frataget sigtelse mod den del af Kronebankdirektionen, der hidrørte fra Sjællandske Bank, finder spørgeren nu tidspunktet inde til at få sagen afklaret – og mere præcist, end det fremgår af de ret lakoniske meddelelser, dagspressen har viderebragt efter ovennævnte tiltalefrafald. Således finder spørgeren det bydende nødvendigt, at der kastes lys over:

Berettigelsen af hovedbankernes flerstrengede krav for sikkerhedsstillelsen den 18. december 1984 (spm. nr. S 472).

Rigtigheden af banktilsynets oplysning om, at enkeltarrangementer ikke havde nogen indflydelse på beregningen af 8 pct.-kravet i § 21 i bank- og sparekasseloven (spm. nr. S 511), herunder ligeledes banktilsynets oplysning om, at der ved rekonstruktionen i 1977 i Universal Bank blev afskrevet og hensat tilstrækkeligt til imødegåelse af tab på debitorer (spm. nr. S 1173).

Baggrunden for banktilsynets panikreaktion i dagene 14.-18. december 1984. Der var givet Kronebanken dispensation den 5. oktober 1984 fra lovens § 23, samtidig med at der løbende havde været tæt kontakt mellem tilsynet og banken. Udtrykket »panikreaktion« kan berettiges ud fra den meddelte dispensation, de igangværende fusionsforhandlinger, jfr. nedenfor, og den senere udvikling for banken og det positive resultat, fusionen medførte for Provinsbanken.

Baggrunden for – som det tidligere er fremgået af dagspressen – at en eventuel fusion mellem Kronebanken og Privatbanken blev stillet i bero på anmodning (17. december 1984), uagtet banktilsynet dagen før havde tilsagt Kronebanken fred til sammen med Privatbanken at analysere en fusionsmulighed, såfremt arbejdet kunne afklares inden udgangen af 1984.

Henset til den tillid, befolkningen skal kunne føle til bankvæsenet og myndigheder, herunder banktilsyn og ministerier, finder spørgeren en afklaring meget nødvendig.

Dernæst drejer det sig naturligvis om myndighedernes hensyn til de implicerede personer, idet spørgeren henviser til den ovenfor nævnte del af direktionen, der uberegtiget gennem ca. 1½ år har været udhængt i medierne, hvortil kommer de menneskelige og økonomiske tab, der nok ikke ganske står til at erstatte, men hvor ansvarlige myndigheder nu burde sætte tingene på plads i en uvildig belysning af, hvad der egentlig passede og hvorfor.

Sluttelig skal spørgeren oplyse, at han har bemærket i en pressemeddelelse fra de tidligere Kronebankdirektører (J. Tarp, H. Navntoft Pedersen, B. Bach Andersen og Jan Halteby), at de finder en hvidbog om Kronebanksagen ønskelig.

Dette ønske finder spørgeren forståeligt og rimeligt under hensyn også til, at Kronebanksagen er kaldt århundredets bankskandale. Spørgeren erindrer endvidere om, at